

Přepis III.

Když se Bůh někoho dotkne, vede to tohoto člověka na kolena. Potom se stane intimní s Ježíšem. A z této intimity (důvěrnosti) přijímá čerstvé zjevení z nebe. Tento člověk touží přinášet své zakořeněné hříchy Duchu svatému, aby je měl umrtvené. Jeho duše je obnovena a on vstupuje na místo odpočinku. A začíná sloužit Kristu s novou horlivostí a větší láskou.

Nejvíce ze všeho dospívá víc a víc k vědomí přicházejícího dne soudu. Ví, že bude muset stát před Božím trůnem a zodpovědět jednu velkou otázku: "Jak jsi ztracenému světu vypodobnil Krista?" Opravdu, všichni budeme u soudu čelit této otázce: "Jak jsi svědčil o Kristu bezbožným? Jak jsi jim ho zjevil způsobem svého života a jednání? Jak ho tvůj život reprezentoval?"

Tohle je jediné kritérium, podle kterého budeme v ten den souzeni. Nezáleží na tom, zda jsme byli uzavřeni s Bohem jako Mojžíš, zda jsme přijali velká zjevení jako Daniel, zda jsme byli zasvěceni jako Pavel nebo zda jsme kázali směle jako Petr. Každý bude souzen podle tohoto jediného kritéria: Jak naše životy vyjadřují, kdo je Ježíš a jaký je?

Duch svatý ustanovil toto kritérium soudu po Letnicích, když Kristus zakládal svou církev. V té době byl u moci Řím. Duchem této říše byla pýcha, arogance a materialismus. Řím se stranil utlačovaných, ušlápnutých, včetně vdov, sirotků a chudých. Na všech cestách od Eufratu až k Atlantiku připomínaly velké památníky vítězná tažení Říma. Budovaly se paláce pro válečné hrdiny. Ale nikde tu nebyl domov nebo instituce pro chudé nebo bezdomovce. Nikde po celém císařství nebyl ani náznak zájmu o chudé.

Uprostřed této chamtivé, soběstředné, materialistické společnosti vylil Kristus svého Ducha svatého na svatý zbytek. Náhle zadul mocný vítr, budovy se chvěly a objevil se nadpřirozený oheň. Nevzdělaní křesťané začali mluvit plynule v jazycích, které se nikdy neučili. A Ježíšovi apoštolové kázali evangelium s usvědčující mocí. Ve dnech, které následovaly, církev uctívala, chválila a pohybovala se v nadpřirozené moci: "Tedy ti, kteříž ochotně přijali slova jeho, pokřtěni jsou... i zůstávali v učení apoštolském, a v společnosti, a v lámání chleba, a na modlitbách.

I přišla na všelikou duši bázeň, a mnozí divové a zázrakové dáli se skrze apoštoly" (Skutky 2:41-43).

Lidé v Jeruzalémě žasli nad tím, co viděli. Ptali se: "Co všechny tyto věci znamenají?" Byl to Duch svatý, který zplnomocnil Boží lidi, aby světu svědčili o Kristu. Tito věřící byli teď jeho živoucími epištolami. Jeho moc jim umožnila žít takovým způsobem, aby mohli směle svědčit: "Tohle je, kdo je Ježíš. Naše životy jsou svědectvím o Boží

přirozenosti a lásce."

Možná bys rád věděl, kdo byli ti diváci (přihlízející), o kterých Písmo říká: "I děsili se všickni a divili se" podivuhodným událostem (2:7). Kdo byli ti cizinci, kteří říkali "jedni k druhým: Aj, zdaliž nejsou tito všickni, kteříž mluví, Galilejští? A kterak my je slyšíme jeden každý z nás mluvíti jazykem naším, v kterémž jsme se zrodili?" (2:7-8).

Následující verš na tuto otázku odpovídá: "Partští, a Medští, a Elamitští, a kteříž přebýváme v Mezopotamii, v Židovstvu a v Kappadocii, v Pontu a v Azii, V Frygii a v Pamfylii, v Egyptě a v krajinách Libye, kteráž jest vedle Cyrénu, a hosté Římané, Židé, i vnově na víru obrácení, Kretští i Arabští, slyšíme je, ani mluví jazyky našimi veliké věci Boží" (2:9-11).

Většina kázání o Letnicích se zaměřila na divy a zázraky vykonané apoštoly. Nebo zdůrazňovala těch 3000 lidí, kteří byli v jednom dni spasení, nebo jak se objevily rozdělené jazyky a oheň. Ale neslyšíme o jedné události, která se stala největším zázrakem ze všech. Tato událost poslala davy zpět do jejich národů s živým neklamným dojmem toho, kdo Ježíš je.

Slyšeli jste o divech a zázracích. Chci vám vyprávět o "záračných divech" tohoto příběhu. Přes noc se na průčelích domů po celém Jeruzalémě objevily cedule s nápisem "Na prodej". Písmo říká: "Všickni pak věřící byli pospolu, a měli všecky věci obecné. A prodávali vladařství a statky, a dělili mezi všecky, jakž komu potřebí bylo... a žádný mezi nimi nebyl nuzný; nebo kteřížkoli měli pole nebo domy, prodávajíce, přinášeli peníze, za kteréž prodávali, a kladli před nohy apoštolské. I rozdělováno bylo jednomu každému, jakž komu potřebí" (Skutky 2:44-45,4:34-35).

Dovedeš si představit scénu v Jeruzalémě? Množství domů, parcel a statků bylo náhle vyprodáváno. Prodávaly se rovněž potřeby pro domácnost: nábytek, oblečení, ruční práce, nádobí a umělecká díla. Na ulicích, na tržištích, u každé městské brány byly stovky vývěsek s nápisem "Zboží na prodej". Musela to být největší garážová dražba v historii Jeruzaléma.

Přemýšlej o moci, která zatřásla a vyburcovala soběstředné, chamtivé lidi, kteří po stovky let opovrhovali chudými. Cizinci, kteří slyšeli tyto věřící mluvit jejich vlastními jazyky, je teď viděli, jak prodávají drahocenné zboží. A tenhle majetek to nebylo nic podřadného. Očividně je prodávali jako oběť. Opět se museli přihlízející ptát: "Co se to děje? Proč je tu tolik vývěsek s nápisem 'Na prodej'? Vědí tito lidé něco, o čem nevíme?"

Každý věřící v doslechu odpovídal: "Ne, my jsme následovníci Ježíše. Dali jsme svá srdce Mesiáši a jeho Duch nás změnil. A nyní děláme Boží skutky. Kázal chudým a stýkal se s malomocnými. Sloužil vdovám a staral se o sirotky. A my jsme přijali slovo od Ducha svatého, že máme dělat totéž. Prodáváme toto zboží, abychom si opatřili peníze pro chudé a bezmocné. To je práce Ježíše Krista."

Představ si rozhovory, které se vedly po celém městě. V kavárnách, synagogách a na tržištích, možná říkal jeden kupec druhému: "Konečně jsem koupil tuhle stavební parcelu, po které jsem roky toužil. Celý ten čas se mě snažil majitel ošidit vysokou cenou. Je to farizeus a po léta jsem s ním smlouval. Nuže, včera ke mně přišel a nabídl mi rozumnou cenu."

"Ptal jsem se ho, co se stalo, že si to rozmyslel. Řekl mi, že je teď následovník Ježíše. Byl naplněn Duchem svatým a není již závislý na získaných věcech. Kromě toho, peníze z prodeje půjdou na krmení chudých, stejně tak jako pro vdovy a sirotky."

Tady je svědectví Letnic. Svět viděl, jak tito mocí naplnění věřící milují jeden druhého, prodávají své zboží a dávají potřebným. A to je přesně to, co Duch svatý od nich chtěl.

Toužil, aby byli živým svědectvím Boží lásky pro svět.

Vyhlašovali Kristovo evangelium svým jednáním.

Ptám se tě, jak Duch svatý způsobil tuto náhlou změnu srdce u těchto nedávno pokřtěných věřících v Jeruzalémě? Jejich přeměna byla neuvěřitelným zázrakem. Odpověď je, že tito věřící byli dětmi Malachiášova proroctví. Malachiáš je poslední prorok Starého zákona. A Bůh skrze něho řekl:

"K vám pak přikročím s pomstou, a budu rychlým svědkem proti kouzelníkům, a proti cizoložníkům, a proti krivopřísežníkům, i proti těm, kteříž s útliskem zadržují mzdu nájemníka, vdově a sirotku" (Malachiáš 3:5).

Ted' přichází slovo, které způsobilo, že jsem se roztřásl:

"Potom dí i těm, kteříž na levici budou: Jděte ode mne zlořečení do ohně věčného, kterýž jest připraven ďáblu i andělům jeho. Neboť jsem lačněl, a nedali jste mi jísti; žíznul jsem, a nedali jste mi píti; hostem jsem byl, a nepřijali jste mne; nah, a neodívali jste mne; nemocen a v žaláři jsem byl, a nenavštívili jste mne" (Matouš 25:41-43).

Duch svatý mi nedovolil, abych se vyhnul této usvědčující pravdě. A nepromine to žádnému opravdovému věřícímu. Bůh miní vážně, co říká. I ti, kdo jsou upoutaní na lůžko, lidé starší generace nebo churaví se mohou modlit za bezdomovce. Mohou napsat dopis vězňům.

Když bude existovat touha poslechnout toto přikázání, Duch svatý ukáže cestu. A když se zapojíme, On slibuje toto:

"A vyleješ-li lačnému duši svou, a strápenou duši
nasytíš-li: vzejde v temnostech světlo tvé, a mrákota tvá
bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně,
a nasytí i v náramné sucho duši tvou, a kosti tvé tukem
naplní. I budeš jako zahrada svlažená, a jako pramen vod,
jehož vody nevysychají" (Izaiáš 58:10-11).